

Κάτοικοι του χωριού Natwarghad, της περιοχής Gujarat της Ινδίας, συγκεντρώνονται γύρω από ένα μεγάλο πηγάδι για να πάρουν νερό.

περιεχόμενα

editorial

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Τομάσσο Φατόρι

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Τα πολλαπλά πρόσωπα του εκφασισμού
2. Ιδιωτικοποιήσεις στους Δήμους. Ποιός ωφελείται τελικά;
3. Παρουσίαση του βιβλίου *Φασισμός και Δικτατορία - Η Τρίτη Διεθνής Αντιμέτωπη στον Φασισμό*

4. Παρουσίαση του Βιβλίου *Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές «αναβιώσεις» της*

5. Διημερίδα της ΕΣΗΕΑ: «Κρίση και Πολιτικό σύστημα»

6. Εργαστήριο του Espaces Marx στις Βρυξέλλες

7. Φλωρεντία 10+10

8. Στρατηγικές αντιμετώπισης του νεοναζισμού στα σχολεία

9. Συνάντηση του δικτύου transform! με το Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ και το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1. Κατοχικό δάνειο
2. Πραγματικές ουτοπίες στον καπιταλισμό και πέρα από αυτόν
3. Ο Πουλαντζάς σήμερα
4. Κυκλοφόρησε το 11ο τεύχος του περιοδικού transform!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Έκτη Ετήσια Διάλεξη στη Μνήμη του Νίκου Πουλαντζά - Γκαγιάτρι Τσακραβόρτι Σπίβακ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

editorial

Πριν από τέσσερις μήνες, στο εισαγωγικό σημείωμα του 8ου Ενημερωτικού Δελτίου, υποστηρίξαμε ότι η κάλυψη των δραστηριοτήτων δύο μηνών (Ιούνιος-Ιούλιος) του ΙΝΠ σε ένα τεύχος αποτελούσε εξαίρεση. Τελικά, δεν ήταν έτσι το παρόν 11ο Δελτίο καλύπτει επίσης δύο μήνες, τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο. Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, φαίνεται ότι αυτό που μπορούμε να υποσχεθούμε σήμερα είναι ότι το 2013 θα προσπαθήσουμε να κυκλοφορήσουν δώδεκα τεύχη και αν πέσουμε έξω στον στόχο μας, αυτό θα συμβεί για λόγους ανωτέρας βίας. Άλλωστε, όπως το καλοκαίρι έτσι και τώρα, η παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα της μηνιαίας έκδοσης δεν οφείλεται σε κάποια ολιγωρία των μελών της συντακτικής ομάδας, αλλά στην εμπλοκή των περισσότερων εξ ημών σε πολιτικές ή/ και κινηματικές δραστηριότητες, πέραν των συνήθων που αποτελούν μέρος της καθημερινής μας ζωής.

Πράγματι, στους δύο τελευταίους μήνες του χρόνου συνέβησαν στη χώρα μας και διεθνώς τρία τουλάχιστον σημαντικά γεγονότα που απορρόφησαν μεγάλο μέρος από τον χρόνο και την ενέργειά μας-

πριν, κατά τη διάρκεια και μετά από αυτά: η συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ, η συνάντηση Φλωρεντία 10+10 και η προετοιμασία της Εναλλακτικής Συνόδου (Alter Summit). Στο ανά χείρας δελτίο περιγράφεται η συμμετοχή του Ινστιτούτου Νίκος Πουланτζάς-αυτοτελώς και ως μέλος της ελληνικής αντιπροσωπείας- αλλά και του transform! στις τριήμερες εκδηλώσεις της Φλωρεντίας από τις 7 ως τις 10 Νοεμβρίου, στις οποίες πρωτεύουσα θέση είχε η συζήτηση για τη διοργάνωση της Εναλλακτικής Συνόδου τον Ιούνιο 2013 στην Ελλάδα. Στα σεμινάρια και τις άλλες δραστηριότητες που έγιναν στο πλαίσιο της εν λόγω συνάντησης, το ΙΝΠ εκπροσωπήθηκε από τους: Σία Αναγνωστοπούλου, πανεπιστημιακό, μέλος του Δ.Σ., Νατάσσα Θεοδωρακοπούλου, επίσης μέλος του Δ.Σ., Στέλιο Φωτεινόπουλο, Έλενα Παπαδοπούλου και Χάρη Γολέμη. Οι δύο τελευταίοι συμμετείχαν εκ μέρους του Ινστιτούτου και του transform! στην ιδρυτική συνέλευση ενός νέου πανευρωπαϊκού δικτύου οικονομολόγων που συνενώνει διάφορα εθνικά και ευρωπαϊκά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένου του Δικτύου Ευρωπαίων Οικονομολόγων για μια Εναλλακτική Οικονομική Πολιτική στην Ευρώπη που εκδίδει το γνωστό ετήσιο Μηνόμιο, το οποίο μεταφράζεται και στα ελληνικά με ευθύνη του ΙΝΠ. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης Φλωρεντία 10+10, εκτός των σεμιναρίων έγινε και ένας περιορισμένος αριθμός επί μέρους συνελεύσεων, με στόχο τη σύγκλιση των διαφόρων κινημάτων

σε συγκεκριμένες δράσεις. Μεταξύ αυτών, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσίασε η συνέλευση για τα Φυσικά Κοινά Αγαθά (Natural Commons). Σ' αυτή τη συνάντηση αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ο Τομάζο Φατόρι, στη ενδιαφέρουσα συνέντευξη που έδωσε στη Δώρα Κοτσακά-Καλαϊτζιδάκη. Ο Φατόρι, ο οποίος είναι πρόεδρος του transform! Ιταλία και ιδρυτικό μέλος του Ιταλικού Φόρουμ των Κινημάτων για το Νερό, πρωταγωνίστησε στο επιτυχές δημοψήφισμα κατά της ιδιωτικοποίησης του νερού που έγινε στην Ιταλία τον Ιούνιο 2011.

Με δεδομένο το γενικότερο ενδιαφέρον του ΙΝΠ για τις ιδιωτικοποιήσεις, συνδιοργανώσαμε με την Δημοτική Κίνηση Πολιτών Καλλιθέας εκδήλωση στον συγκεκριμένο δήμο με τίτλο «Ιδιωτικοποιήσεις στους δήμους. Ποιος ωφελείται τελικά;», στην οποία μίλησαν οι Σταύρος Λιάπης, ειδικός σε θέματα αυτοδιοίκησης, Θωμάς Μπιζάς, συνδικαλιστής και Ελένη Πορτάλιου, πανεπιστημιακός, δημοτική σύμβουλος της Ανοιχτής Πόλης. Την εκδήλωση προλόγισε ο Παναγιώτης Πάντος, μέλος του Δ.Σ του ΙΝΠ. Ο ίδιος εκπροσώπησε το Ινστιτούτο σε διημερίδα της ΕΣΗΕΑ με τίτλο «Κρίση και πολιτικό σύστημα», για την οποία γίνεται επίσης αναφορά στο παρόν Δελτίο.

Η αυξανόμενη επιρροή και η δράση της Χρυσής Αυγής έχει επαναφέρει στην επικαιρότητα το θέμα της ανάλυσης του φασιστικού/ ναζιστικού φαινομέ-

νου και των τρόπων αντιμετώπισής του. Οι δραστηριότητες του ΙΝΠ στο θέμα αυτό είναι πολυσχιδείς και διαρκείς, ενώ επιδιώκεται να πραγματοποιούνται σε γειτονίες της Αθήνας, αλλά και σε πόλεις της περιφέρειας. Κατά το χρονικό διάστημα που καλύπτει το παρόν Δελτίο έγιναν τέσσερις εκδηλώσεις του Ινστιτούτου σε συνεργασία με άλλους φορείς, οι οποίες ασχολήθηκαν αμέσως ή εμμέσως με το συγκεκριμένο ζήτημα.

Η πρώτη ήταν εκδήλωση-συζήτηση, σε συνεργασία με την Τοπική Οργάνωση ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ Κεραμεικού-Μεταξουργείου-Βοτανικού, που έγινε στον πολυχώρο @ Ρουφ και είχε θέμα «Τα πολλαπλά πρόσωπα του εκφασισμού». Σ' αυτήν μίλησαν οι Γεράσιμος Κουζέλης, πανεπιστημιακός, μέλος του Δ.Σ. του ΙΝΠ, Δημήτρης Λιβιεράτος, ιστορικός και Μαρία Κανελλοπούλου, ηθοποιός, μέλος της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ. Στη δεύτερη, που έγινε στη Λειβαδιά, παρουσιάστηκε το βιβλίο «Η δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές "αναβιώσεις" της», που έχει εκδώσει το ΙΝΠ στη σειρά Παρεμβάσεις (βλ. 8ο Ενημερωτικό Δελτίο) και αργότερα κυκλοφόρησε ως ένθετο στην εφημερίδα Η ΑΥΓΗ. Η συγκεκριμένη εκδήλωση έγινε σε συνεργασία με το τοπικό βιβλιοπωλείο «Σύγχρονη Σκέψη» και σ' αυτήν μίλησαν οι Γεράσιμος Κουζέλης, Μιχάλης Λυμπεράτος, ιστορικός και Δημοσθένης Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος, υποψήφιος διδάκτορας Πανεπιστημίου Αθηνών και συν-υπεύθυνος του

πόρταλ rednotebook.

Η τρίτη εκδήλωση αφορούσε επίσης παρουσίαση βιβλίου και συγκεκριμένα του κλασικού έργου του Νίκου Πουλαντζά «Φασισμός και δικτατορία. Η Τρίτη Διεθνής απέναντι στον φασισμό», το οποίο είχε ήδη αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης στην Ηλιούπολη με εισηγητή τον πανεπιστημιακό Σταύρο Κωνσταντακόπουλο (βλ. 10ο Ενημερωτικό Δελτίο). Αυτή τη φορά η παρουσίαση έγινε στη Θεσσαλονίκη σε κοινή εκδήλωση με τον Όμιλο Φίλων του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς της πόλης και ομιλητές τους Χριστόφορο Βερναρδάκη, πανεπιστημιακό, μέλος του Δ.Σ. του ΙΝΠ και Χρήστο Λάσκο, οικονομολόγο. Τέλος, το διήμερο 15-16 Οκτωβρίου, το ΙΝΠ και το Παράρτημα Ελλάδας του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ συνδιοργάνωσαν κλειστό σεμινάριο με τίτλο «Νεοναζισμός στην Ελλάδα και τη Γερμανία: Στρατηγικές αντιμετώπισης του νεοναζισμού στα σχολεία», στο οποίο συμμετείχαν εξειδικευμένοι ειδικοί, εκπαιδευτικοί και εκπρόσωποι επιστημονικών φορέων από τις δύο χώρες. Στόχος του ΙΝΠ είναι να υπάρξει συνέχεια σ' αυτήν την πρωτοβουλία στο πλαίσιο μιας μονιμότερης αντιμετώπισης του συγκεκριμένου επικίνδυνου φαινομένου στα σχολεία.

Το 11ο Ενημερωτικό Δελτίο περιέχει, επίσης, πληροφορίες για την «εκτός έδρας» ενασχόληση ορισμένων μελών της συντακτικής ομάδας (Γολέμης, Παπαδοπούλου) σε δραστηριότητες που έγιναν

στις Βρυξέλλες στις 5 και 6 Δεκεμβρίου και είχαν σχέση κυρίως με τη λειτουργία και το μελλοντικό πρόγραμμα του transform!: τη συνεδρίαση της ομάδας εργασίας transform!-Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, τη συνάντηση transform! -Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ και το εργαστήριο του Espaces Marx για την εξέλιξη της πολιτικής κατάστασης στην Ευρώπη.

Όπως πάντα, το Δελτίο περιλαμβάνει τις ειδήσεις από την Ευρωπαϊκή Αριστερά, τις οποίες συλλέγει και επιμελείται ο Γιάννης Μπουρνούς. Αυτή τη φορά, η έμφαση δίνεται στη σύνοδο της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ που έγινε στην Κοπεγχάγη, στις 17-18 Νοεμβρίου και στις αποφάσεις που λήφθηκαν κατά τη διάρκειά της.

Τους τελευταίους μήνες του χρόνου, το Ινστιτούτο ανέπτυξε έντονη εκδοτική δραστηριότητα, σε συνεργασία με τις εκδόσεις Νήσος. Εντός του Δεκεμβρίου θα κυκλοφορούν η συλλογή άρθρων «Ο Πουλαντζάς σήμερα» σε επιμέλεια Χάρη Γολέμη και Ηρακλή Οικονόμου, το φυλλάδιο του Έρικ Όλιν Ράϊτ «Πραγματικές ουτοπίες στον καπιταλισμό και πέρα από αυτόν» που βασίζεται στην πέμπτη ετήσια διάλεξη στη μνήμη του Νίκου Πουλαντζά και η ελληνική έκδοση του 11ου περιοδικού του transform! με τίτλο «Σχέσεις εξουσίας στην Ευρώπη».

Αξίζει, επίσης, να αναφερθεί η κυκλοφορία ως ενθέτων στην εφημερίδα Η ΑΥΓΗ τόσο του προανα-

φερθέντος βιβλίου «Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές “αναβιώσεις” της» (Κυριακή, 21 Οκτωβρίου 2012) των Μανώλη Αγγελίδη, Κατερίνας Καρακάση, Δημοσθένη Παπαδάτου-Αναγνωστόπουλου και Χρήστου Χατζηωσήφ με εισαγωγή του Γεράσιμου Κουζέλη, όσο και του «Κατοχικό Δάνειο : το απαράγραπτο δικαίωμα της διεκδίκησης του. Ιστορικές, νομικές και οικονομικές διαστάσεις» των Μανώλη Γλέζου, Μιχάλη Λυμπεράτου, Αντώνη Μπρεδήμα, μέλους του Δ.Σ., με εισαγωγή του Προκόπη Παπαστράτη, μέλους του Δ.Σ. (Κυριακή, 25 Νοεμβρίου 2012).

Όπως κάθε χρόνο, οι δραστηριότητες του Ινστιτούτου κλείνουν με την ετήσια διάλεξη στη μνήμη του Νίκου Πουλαντζά, με φετινή ομιλήτρια την Γκαγιάτρι Τσακραβότρι Σπίβακ, την οποία πιστεύουμε ότι θα παρακολουθήσει μεγάλος αριθμός των αναγνωστών και αναγνωστριών του Ενημερωτικού Δελτίου μας.

Σας ευχόμαστε καλές γιορτές και ευτυχισμένο το 2013!

Χ. Γο.

Συντακτική ομάδα: Χάρης Γολέμης, Δώρα Κοτσακά - Καλαϊτζιδάκη, Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος, Βαγγία Λυσικάτου, Γιάννης Μπουρνούς, Σταύρος Παναγιωτίδης, Παναγιώτης Πάντος, Έλενα Παπαδοπούλου, Στέλιος Φωτεινόπουλος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ο κίνδυνος εμπορευματοποίησης του νερού λειτούργησε ως καταλύτης μίας εκ νέου ανακάλυψης και υπεράσπισης των δημόσιων αγαθών

Τομάζο Φατόρι, ιδρυτικό μέλος του Ιταλικού Φόρουμ των Κινημάτων για το Νερό, διευθυντής του transform-Italia

Η γενικευμένη απορρύθμιση και η νεοφιλελεύθερη επίθεση που συνοδεύουν την οικονομική κρίση στην Ελλάδα θέτουν πλέον στο στόχαστρο και τα κοινά αγαθά, εμβληματικό μεταξύ των οποίων θεωρείται το νερό. Στην Ιταλία ανακόψατε αυτή την εξέλιξη, σημειώνοντας μεγάλη νίκη στο σχετικό περσινό δημοψήφισμα. Πώς κατορθώσατε να καταστήσετε το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης του νερού αντικείμενο λαϊκής διαβούλευσης και απόφασης;

Δεν επρόκειτο για μία ανατροπή που εκδηλώθηκε ξαφνικά. Πίσω από τη νίκη στα δημοψηφίσματα υπάρχει μία μακρά διαδικασία στη βάση και η σταθερή και αμετακίνητη συγκρότηση της ευρύτερης δυνατής κοινωνικής συμμαχίας που έχει δει ποτέ η χώρα.

Αυτή η προσπάθεια συνέδεσε χιλιάδες τοπικά δίκτυα και εθνικές οργανώσεις, υπό τη συμφωνία προστασίας του νερού ως σύμβολο των Κοινών Αγαθών. Το δημοψήφισμα ήταν απλά το τελευταίο βήμα σε ένα δρόμο που διανύουμε εδώ και μία δεκαετία. Η προσπάθεια γεννήθηκε με την αυγή του νέου αιώνα, εξαιτίας μίας διττής ανάγκης που αναδείχθηκε από τα κοινωνικά κινήματα: την υπεράσπιση των κοινών αγαθών και συγκεκριμένα του νερού από τις επιβαλλόμενες πολιτικές ιδιωτικοποίησης, αλλά και την ανάγκη να εντοπίσουμε τον αδύναμο κρίκο στην υλική και συμβολική κατασκευή της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης που έχει εμμονή με τις ιδιωτικοποιήσεις. Αναζητήσαμε ένα νέο σημείο εκκίνησης από το οποίο

μπορούμε να ανακατασκευάσουμε την ηγεμονική αφήγηση με τους δικούς μας όρους, λειτουργώντας ως ανάχωμα για τους μηχανισμούς εμπορευματοποίησης/ιδιωτικοποίησης της σφαίρας των κοινών και δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών.

Ζητούμενο αποτέλεσε ο από κοινού σχεδιασμός μίας συγκεκριμένης καμπάνιας, που θα μπορούσε να οδηγήσει σε κατανοητά και πρακτικά αποτελέσματα, ενώ την ίδια στιγμή θα συνιστούσε το σημείο εκκίνησης για την ανακατασκευή της κυρίαρχης σκέψης. Ο κίνδυνος εμπορευματοποίησης του νερού -το οποίο γίνεται αντιληπτό σε παγκόσμιο επίπεδο ως σύμβολο της ζωής και κατεξοχήν αγαθό που έχουμε από κοινού- στην ουσία λειτούργησε ως καταλύτης μίας ευρύτερης διαδικασίας εκ νέου ανακάλυψης και υπεράσπισης των κοινών και δημόσιων αγαθών που βρίσκονται σε απολύτως επισφαλή κατάσταση. Ο μετασχηματισμός των κοινών σημειομένων έχει επίσης ξεκινήσει. Σε μία σημαντική έρευνα του Demos, που διεξήχθη τον Ιούλιο του 2011, αμέσως μετά το δημοψήφισμα, καταγράφηκε μια πολιτική και πολιτισμική αλλαγή: η χαρτογράφηση της δημόσιας και ιδιωτικής γλώσσας των Ιταλών εμφανίζει μία νέα ιεράρχηση στο πλαίσιο της οποίας η χρήση όρων όπως «ατομισμός» ή «ισχυρός ηγέτης» έχουν καταρρεύσει και στη θέση τους έχουν διαδοθεί νέες, όπως τα «Κοινά Αγαθά».

Ποια ήταν τα οργανωτικά χαρακτηριστικά του ιταλικού Κινήματος για το Νερό που το κατέστησαν νικηφόρο;

Τα θεμελιώδη στοιχεία του μοιάζουν με αυτά των δικτύων που διαμορφώθηκαν στο πλαίσιο των κινημάτων της εναλλακτικής παγκοσμιοποίησης, εντός των οποίων γεννήθηκε το Κίνημα για το Νερό. Αυτός ο τύπος οργάνωσης και σχέσεων προκύπτει από την απόλυτη συνείδηση ότι καμία οργάνωση και κανένα μεμονωμένο κίνημα δεν είναι σήμερα αυτοτελές. Προκειμένου να κατορθώσουμε να απαντήσουμε στις προκλήσεις της εποχής είναι απαραίτητο να δημιουργήσουμε δίκτυα ανάμεσα σε διαφορετικά υποκείμενα με ποικιλία κοινών στόχων. Δίκτυα που πρέπει να συνδέσουν με έναν απόλυτα οριζόντιο τρόπο εξαιρετικά ετερογενείς κοινωνικές οντότητες, χαρακτηριζόμενες από διαφορετικές κουλτούρες και ταυτότητες. Στη βάση αυτών των αρχών και με εναρκτήριο σημείο τις συναντήσεις που οργανώθηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ στη Φλωρεντία το 2002, υπομονετικά ξεκίνησε το χτίσιμο αυτού του δικτύου. Αρχικά οδήγησε στη δημιουργία τοπικών συμμαχιών και στη συνέχεια στη γέννηση του Ιταλικού Φόρουμ των Κινήματων του Νερού, το οποίο από το 2006 έφερνε σε επαφή κινήματα, τοπικές επιτροπές, κοινωνικές οργανώσεις και συνδικαλιστικές ενώσεις γύρω από την καμπάνια της αναγνώρισης του νερού ως Κοινού Αγαθού.

Ένα άλλο κρίσιμο σημείο για το κίνημα είναι η μακρόπνοη προοπτική του. Ο χρηματοπιστωτικός καπιταλισμός και η θεσμική πολιτική κινούνται με ορίζοντα τη μικροκλίμακα των χρηματιστηριακών συναλλαγών και των επόμενων εκλογών. Τα κοινωνικά κινήματα, αντιθέτως, είναι σε θέση να εργά-

ζονται πάνω σε μακροπρόθεσμους προβληματισμούς και στόχους, για ένα μακρόπνοο όραμα: τον αγώνα για μία άλλη Ευρώπη, μία άλλη Ελλάδα, μία άλλη Ιταλία, της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Την ίδια στιγμή είναι κρίσιμο να προβλέπουμε τις καταστάσεις και να τις προετοιμάζουμε. Να έχουμε την ικανότητα να σχεδιάζουμε συλλογικά και να εφαρμόζουμε στην πράξη εναλλακτικά μοντέλα κοινωνικής διαχείρισης των Κοινών Αγαθών, να μην περιορίζουμε τους εαυτούς μας στη στείρα αντίθεση στη διαδικασία εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης. Προκειμένου να επικοινωνήσουμε τις αιτίες της διαμαρτυρίας μας και τις προτάσεις μας, τα εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας είναι αυτά της άμεσης δημοκρατίας, όπως τα δημοψηφίσματα και οι συμμετοχικοί προϋπολογισμοί. Μία από τις επιτυχίες - κλειδιά του ιταλικού κινήματος, αλλά και ακρογωνιαίος λίθος της νίκης μας στα δημοψηφίσματα, ήταν η σύνταξη των δύο προϋπολογισμών στη βάση συμμετοχικών διαδικασιών: ο πρώτος σε τοπικό επίπεδο, στην Τοσκάνη το 2005, και ο δεύτερος σε εθνικό, το 2007. Αυτοί οι προϋπολογισμοί συντάχθηκαν μέσω καινοτόμων και «από τα κάτω» συμμετοχικών δράσεων, οι οποίες πέτυχαν να διυλίσουν τις εναλλακτικές προτάσεις απέναντι στις πολιτικές ιδιωτικοποίησης. Τα κοινωνικά κινήματα και οι πολίτες είχαν την εμπειρία να γίνουν οι ίδιοι νομοθέτες και να συντάξουν τους νόμους στους οποίους θα υπόκεινται. Πρότειναν ένα συμμετοχικό δημοκρατικό μοντέλο διαχείρισης του νερού, το οποίο ήταν το αρμόζον στη φύση του ως Κοινό Αγαθό, ενώ την ίδια στιγμή αναγόρευε σε πολίτες

τους καταναλωτές-χρήστες.

Σε ποιο βαθμό υλοποιήθηκαν οι αποφάσεις του δημοψηφίσματος; Ποια είναι τα επόμενα βήματα που πρέπει να γίνουν και σε ποιο βαθμό η προσπάθεια υπεράσπισης των Κοινών Αγαθών πρέπει να είναι διεθνής για να είναι νικηφόρα;

Στην Ιταλία, για να είναι έγκυρο το αποτέλεσμα ενός δημοψηφίσματος πρέπει να έχει συμμετάσχει τουλάχιστον το 50% των πολιτών με δικαίωμα ψήφου. Πρόκειται για πολύ υψηλό ποσοστό, το οποίο τα δημοψηφίσματα του 2011 υπερέβησαν κατά πολύ, μετά από μία μακρά περίοδο κατά την οποία επαναλαμβανόταν το αντίθετο. Το 95% όσων συμμετείχαν ψήφισαν εναντίον της υποχρεωτικής ιδιωτικοποίησης του νερού και των τοπικών δημόσιων υπηρεσιών. Το δημοψήφισμα δεν αφορούσε μόνο το νερό, αλλά και τη δημιουργία κέρδους από τη διαχείριση των υπηρεσιών που σχετίζονται με αυτό.

Μπορεί να κερδίσαμε, αλλά ο δρόμος είναι ακόμα μακρύς. Ιδιαίτερα αν λάβουμε υπόψη ότι, ένα χρόνο μετά, τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος συνεχίζουν να μην εφαρμόζονται συνολικά, εξαιτίας της άμεσης παρέμβασης των κυβερνήσεων Μπερλουσκόνι και Μόντι. Μία σημαντική απόφαση του Ιταλικού Συνταγματικού Δικαστηρίου τον Ιούλιο του 2012 έχει ως τόσο γνωμοδοτήσει σχετικά με τους κανόνες που ενέκρινε η κυβέρνηση μετά το δημοψήφισμα, κρίνοντάς τες παράνομες και αβάσιμες. Το σκεπτικό του Δικαστηρίου είναι ότι αυτοί οι κανόνες εισήχθησαν

με την πρόθεση να προσπεράσουν την απόφαση του δημοψηφίσματος και να επανεισάγουν τα άρθρα που είχαν ακυρωθεί, αγνοώντας τη λαϊκή βούληση. Την ίδια στιγμή ξεκινήσαμε μία καμπάνια πολιτικής ανυπακοής, προκειμένου να εφαρμοστεί η δεύτερη απόφαση του δημοψηφίσματος, σχετικά με τον περιορισμό των περιθωρίων κέρδους που προκύπτουν από την τιμολόγηση του νερού, ενώ κινητοποιηθήκαμε με σκοπό την επαναδημοτικοποίηση επιχειρήσεων που σχετίζονται με το νερό, όπως συνέβη πρόσφατα με την εταιρεία Arin SpA στη Νάπολη μετά από απόφαση του δημοτικού συμβουλίου.

Ο αγώνας μας γίνεται σε τοπικό και εθνικό επίπεδο, αλλά αυτό δεν φτάνει. Είναι απαραίτητο να αγωνιζόμαστε, όλοι μαζί, και σε υπερεθνικό επίπεδο. Με αυτό το σκοπό δημιουργήσαμε το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για το Δημόσιο Νερό. Τα κοινωνικά κινήματα από όλη την Ευρώπη ενώθηκαν στη συνάντηση Φλωρεντία 10+10, τον περασμένο Νοέμβρη, προκειμένου να επεξεργαστούν μία κοινή στρατηγική δράσεων εναντίον των πολιτικών λιτότητας και υπέρ της αλληλεγγύης, των δικαιωμάτων για όλους και της κοινωνικής δικαιοσύνης στην Ευρώπη. Το ευρωπαϊκό πλαίσιο σήμερα είναι το ελάχιστο απαραίτητο πλαίσιο, προκειμένου να δημιουργήσουμε μία αξιόπιστη κοινωνική και οικονομική εναλλακτική. Το να υποτιμάμε την παγκόσμια διάσταση της σύγκρουσης ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία είναι λάθος. Αν προσπαθούμε να μειώσουμε την κλίμακα αυτής της σύγκρουσης (ποσοτικά ή χωρικά) θα αποδυναμώσουμε τον

αγώνα για τα κοινά αγαθά, το κράτος πρόνοιας και τον κόσμο της εργασίας, όχι το κεφάλαιο. Πρέπει να συντονίσουμε κινήματα, συνδικαλιστικές ενώσεις και συνεταιρισμούς, να αποφύγουμε την πολυδιάσπαση και την εθνική μονομέρεια, χτίζοντας από κοινού μία άλλη Ευρώπη, αυτή της αλληλεγγύης.

Πιστεύετε ότι τα κοινά αγαθά αποτελούν προνομιακό πεδίο για την εφαρμογή μορφών συμμετοχικής δημοκρατίας; Οι τελευταίες μπορούν να λειτουργήσουν ως ανάχωμα στην επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση της σφαίρας λήψης αποφάσεων, τόσο από εθνικούς, όσο και από υπερεθνικούς θεσμούς και χρηματοοικονομικές συσσωματώσεις, αποδεδειγμένους από την ανάγκη δημοκρατικής νομιμοποίησης;

Το δημοψήφισμα ήταν μόνο το τελικό στάδιο μίας διαδικασίας που ξεκίνησε επικεντρωμένη στο θέμα του νερού. Στο σύνολό της επιχειρεί να αποκαταστήσει τμήματα της αυτονομίας τα οποία τυπικά ανήκουν στους πολίτες, αλλά πλέον έχουν αρπαγεί από τις ολιγαρχίες που δρουν στο όνομα του λαού. Αυτά συμβαίνουν εκεί όπου η αυτονομία δεν έχει περάσει ολοκληρωτικά στις αγορές, στους χρηματιστηριακούς και οικονομικούς εταίρους, στους αντιδημοκρατικούς πολυεθνικούς οργανισμούς.

Πρόκειται για θεσμούς/οργανισμούς που έχουν συχνά αναδειχθεί σε συνοδοιπόρους των οικονομικών δυνάμεων και των πολιτικών

ολιγαρχιών, χωρίς να είναι υπόλογοι σε κάποιου τύπου δημοκρατικό έλεγχο. Σε τοπικό επίπεδο, η διαδικασία λήψης αποφάσεων έχει συχνά ιδιωτικοποιηθεί στις χώρες της ΕΕ. Αναφέρομαι στην «ιδιωτικοποιημένη παραγωγή» δημόσιων πολιτικών σε τοπικό επίπεδο, μέσω του μοντέλου Σύμπραξης Δημόσιου - Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), το οποίο είναι ιδιαίτερα δημοφιλές στην Ευρώπη. Η διαχείριση των βασικών αγαθών και υπηρεσιών ανατέθηκε σε εταιρείες, η λειτουργία των οποίων διέπεται από το ιδιωτικό δίκαιο. Οι περισσότερες υπόκεινται σε μικτή διοίκηση ιδιωτικού και δημόσιου χαρακτήρα. Πρόκειται για τα «θολά» πεδία διαπραγματεύσεων ανάμεσα στην πολιτική και την οικονομική εξουσία, διαπραγματεύσεις που γίνονται μακριά από κάθε δημοκρατική λογοδοσία. Αυτές οι εταιρείες -που ελέγχουν τις υπηρεσίες παροχής νερού και πολλές άλλες δημόσιες υπηρεσίες- έχουν μετατραπεί στους νέους μεταδημοκρατικούς θεσμούς. Ο σχεδιασμός των τοπικών πολιτικών γίνεται πλέον σε αυτό το επίπεδο και όχι στα εκλεγμένα συμβούλια, ακόμα λιγότερο στη δημόσια σφαίρα με διαδικασίες άμεσης συμμετοχής των πολιτών. Πρόκειται για θεσμούς τοπικής διακυβέρνησης που αντιπροσωπεύουν την απομάκρυνση από το δημόσιο δίκαιο και τις αρχές της δημοκρατίας.

Η ψήφος στα δημοψηφίσματα, ήταν μία ψήφος εναντίον στη μεταδημοκρατία. Δεν ζητήσαμε μόνο την αποσύνδεση του ιδιωτικού κέρδους από τα κοινά αγαθά, αλλά και την επιστροφή τους στον έλεγχο της δημοσίας σφαίρας. Αυτός είναι ο λόγος που είμαι βέβαιος ότι τα Κοινά Αγαθά και οι τοπικές δημόσιες υπηρεσίες είναι προνομιακό πεδίο για την εφαρμογή μορφών

συμμετοχικής δημοκρατίας. Η δημοκρατική συμμετοχή βρίσκεται στην καρδιά της διαχείρισης των Κοινών Αγαθών. Πειράματα με τη μορφή της συμμετοχικής δημοκρατίας και της συμμετοχικής διαχείρισης των Κοινών Αγαθών και υπηρεσιών είναι συχνά συνδεδεμένα και αλληλεπικαλυπτόμενα. Δεν υπάρχει κάποιο παγκόσμιο μοντέλο για τη συμμετοχική διαχείριση των Κοινών Αγαθών -και ούτε μπορεί να υπάρξει- καθώς από τη φύση τους υπόκεινται σε πολύ διαφορετικά οικοσυστήματα και γεωγραφικές περιοχές, ακόμα και ιστορικές παραδόσεις, εντός των οποίων πρέπει να γίνει η διαχείρισή τους. Όταν τίθεται το ερώτημα της απευθείας διαχείρισης των Κοινών Αγαθών και των συνδεδεμένων υπηρεσιών (στην περίπτωση υπηρεσιών του νερού μπορούμε να πάρουμε ως παράδειγμα πολλές χώρες της Λατινικής Αμερικής, όπως η Κολομβία ή η Βολιβία), αλλά και όταν το ερώτημα έχει να κάνει με τον συνδυασμό μορφών αντιπροσωπευτικής και συμμετοχικής δημοκρατίας για τη διαχείριση των Κοινών Αγαθών (συγκεκριμένα για το νερό έχουμε το μοντέλο του Πόρτο Αλέγκρε στη Βραζιλία, της Γκρενόμπλ στη Γαλλία ή της Κόρδοβα στην Ισπανία), η συμμετοχή των πολιτών και των κατοίκων συχνά πραγματοποιείται σε πολλά διαφορετικά επίπεδα: στη διαμόρφωση πολιτικών, στη λήψη αποφάσεων, στο επίπεδο της καθημερινής διαχείρισης και τέλος σε αυτό του ελέγχου.

Τη συνέντευξη πήρε η Δώρα Κοτσακά - Καλαϊτζιδάκη.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

Τα πολλαπλά πρόσωπα του εκφασισμού

Εκδήλωση του ΙΝΠ,
Κεραμεικός, 14 Νοεμβρίου
2012

Την Τετάρτη 14 Νοεμβρίου 2012, το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς και η Τοπική Οργάνωση ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ Κεραμεικού - Μεταξουργείου - Βοτανικού διοργάνωσαν στον πολυχώρο @Ρουφ εκδήλωση με θέμα τα πολλαπλά πρόσωπα του εκφασισμού, όπως αυτά εμφανίζονται στην καθημερινότητά μας κατά την τρέχουσα συγκυρία.

Η ανάγκη να συζητηθεί ανοιχτά ένα θέμα το οποίο απασχολεί όλους μας, ήταν ώριμη από καιρό. Στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης, όμως, καθοριστικό ρόλο έπαιξαν τα γεγονότα κατά την παράσταση του έργου *Corpus Christi* στο θέατρο «Χυτήριο», καθώς και η επίθεση που δέχθηκαν μέλη της αντιφασιστικής επιτροπής Κεραμεικού - Μεταξουργείου - Βοτανικού, κατά την διάρκεια αφισκοκόλλησης και ενημέρωσης στην περιοχή με στόχο τη δράση κατά των ναζιστών.

Η πρόταση της Τ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ για την πραγματοποίηση της συγκεκριμένης εκδήλωσης έγινε άμεσα δεκτή από το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς και τους συντελεστές της, τον ιστορικό *Δημήτρη Λιβιεράτο*, την *Μαρία Κανελλοπούλου*, βουλευτή Αχαΐας του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ και τον *Γεράσιμο Κουζέλη*,

καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος του ΔΣ του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Ο *Δημήτρης Λιβιεράτος* συνέδεσε την παρούσα οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα και την άνοδο της Ακροδεξιάς με τις διεθνείς οικονομικές πολιτικές για την αντιμετώπιση του ελληνικού χρέους. Υπογράμμισε ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση περιορίστηκε μόνο στον δυτικό κόσμο, ενώ αντίθετα οι χώρες BRICS (Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα, Νότια Αφρική) εμφάνισαν ραγδαία ανάπτυξη. Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα πώς μία χώρα, εγκλωβισμένη στο δυτικό κόσμο, όπως η Ελλάδα, μπορεί να αναπτυχθεί και να γίνει ανταγωνιστική. «Για ποια ανάπτυξη μπορούμε να μιλάμε», αναρωτήθηκε, «όταν όλες οι πολιτικές επιλογές στοχεύουν στο να διατηρηθεί χαμηλό το βιοτικό επίπεδο των πολιτών της Ελλάδας, ώστε να παραμείνει ανοιχτό το πεδίο για τις οικονομικές συναλλαγές των ευρωπαϊών καπιταλιστών;» Αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας είναι η άσκηση μιας καθημερινής οικονομικής τρομοκρατίας, η οποία απλώνεται και στον πολιτικό τομέα, απειλώντας την ίδια τη δημοκρατία. Ο ομιλητής τόνισε επίσης τον παραλογισμό που ενέχει το γεγονός ότι ενώ οι καπιταλιστικές κυβερνήσεις έχουν αφαιρέσει για οικονομικούς λόγους από τους εργαζόμενους κάθε στοιχείο κοινωνικού κράτους, την ίδια στιγμή είναι έτοιμες να δαπανήσουν χρήματα για στρατιωτικές επεμβάσεις στο Αφγανιστάν ή στη Συρία. Στην εξυπηρέτηση αυτού του νεοφιλελευθερού σχεδίου στρατεύτηκαν πολλοί φορείς, με αιχμή τα ΜΜΕ, ενώ δημιουργήθηκε και ένα εκτελεστικό όργανο, η Χρυσή Αυγή, με στόχο

να τσακίσει κάθε μορφή διαμαρτυρίας και να πλήξει την ήδη διασπασμένη εργατική τάξη. Οι εξελίξεις αναδεικνύουν εμφατικά την ανάγκη να γίνει η Αριστερά πιο ορθολογική, θέτοντας ως πρώτο στόχο την αντιμετώπιση του φασιστικού κινδύνου μέσω της δημιουργίας ενός ενιαίου μετώπου, με βασική κατεύθυνση την άμυνα της εργατικής τάξης και της διάνοησης. Κλείνοντας την ομιλία του, ο Λιβιεράτος επεσήμανε ότι στόχος μας πρέπει να είναι η αφύπνιση του κόσμου, η καταπολέμηση της απαισιοδοξίας και η συνέχιση των αγώνων.

Η *Μαρία Κανελλοπούλου* άρχισε την ομιλία της τονίζοντας τη σημασία του πολιτισμού που, κατά την γνώμη της, είναι το κυριότερο αντιφασιστικό όπλο της Αριστεράς. Στη συνέχεια υποστήριξε ότι εχθρός του φασισμού είναι ο κάθε αριστερός άνθρωπος που έχει την ικανότητα να αναλύει καλύτερα την κοινωνική κατάσταση και να θέτει τις βάσεις της κοινωνικής αλλαγής καθώς και ο ελεύθερος τρόπος σκέψης. Υποχρέωση των αριστερών είναι να κατανοήσουν το φαινόμενο του φασισμού και τις αιτίες που το δημιουργούν. Ο φασισμός δεν «έρχεται από το μέλλον» αλλά γεννιέται στο «πέτρινο παρόν», που η δημοκρατία, η οικονομία, η γνώση και η μνήμη έχουν ηττηθεί. Ο ελληνικός φασισμός, ιδιαιτέρως, δεν οφείλεται αποκλειστικά στην οικονομική κρίση, η υποκουλτούρα του πηγάζει και από τα πολιτιστικά πρότυπα και τους κάθε λογής ρατσισμούς που προωθούνταν και καθαγιάζονταν από τα ΜΜΕ, εδώ και πολλά χρόνια. Η Μαρία Κανελλοπούλου επέμεινε ότι το μόνο μέσο αμφισβήτησης του φασισμού είναι η ανάδειξη του

του Διαφωτισμού, η ίδια η έννοια της ανθρώπινης αξίας και του ορθού λόγου. Αναφέροντας ως παράδειγμα το μεταναστευτικό ζήτημα, επεσήμανε ότι η Αριστερά προωθεί ως πρώτο αλλά και έσχατο αξίωμα την ανάγκη διασφάλισης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και αντιπαράθεται στην κρατική ασυδοσία και τον αυταρχισμό. Τέλος, ανέδειξε τον κρίσιμο ρόλο της τέχνης και του πολιτισμού σε αυτή τη μάχη: οι δράσεις μέσω σωματείων εκπαιδευτικών και καλλιτεχνών στην κατεύθυνση της προώθησης της πολιτιστικής αλληλεγγύης αποτελούν προθάλαμο της ενδυνάμωσης της δημοκρατίας και στιβαρό ανάχωμα στη φασιστική μισαλλοδοξία.

Ο Γεράσιμος Κουζέλης, καθηγητής επιστημολογίας και κοινωνιολογίας της γνώσης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ανέλυσε τη φύση της διαδικασίας του εκφασισμού, ο οποίος όπως επισήμανε πως δεν παράγεται αυτόματα, από τις οικονομικές σχέσεις. Αντίθετα, ο εκφασισμός προϋποθέτει κοινωνικές συμμαχίες, που όπως έχει δείξει στο έργο του ο Νίκος Πουλαντζάς, στηρίζονται κατά βάση στην παραδοσιακή και τη νεότερη μικροαστική τάξη. Στη συνέχεια, τόνισε ότι ο φασισμός τροφοδοτείται από την έλλειψη προοπτικής που βιώνουν οι άνθρωποι, η οποία γίνεται κατανοητή ως αδυναμία των θεσμών της δημοκρατίας να προσφέρουν ορατή λύση. Το δεύτερο σημείο που εστίασε ο Γεράσιμος Κουζέλης, ήταν η διαπίστωση ότι ο φασισμός αποτελείται από λόγους και πρακτικές που συντονίζονται όταν

συναντιούνται πέντε διαστάσεις: ο ρατσισμός, ο αντισημιτισμός, ο ολοκληρωτισμός, ο αυταρχισμός, ο εθνοκεντρισμός. Σύμφωνα με τον ομιλητή οι κάθε λογής ρατσισμοί έχουν αντικείμενο εφαρμογής το οποίο τροποποιείται ανάλογα με την πίεση της επιβαλλόμενης λογοκρισίας και ανάλογα με την ανοχή της ρατσιστικής θεμελίωσης που υπάρχει στην κοινωνία και απέναντι σε διαφορετικές κοινωνικές ομάδες. Ο αντισημιτισμός μεταμφιέζεται σε ζητήματα θρησκευτικής πίστης ή δήθεν διεθνοπολιτικής εκτίμησης (βλ. Ισραήλ-Παλαιστίνη), προβάλλοντας εύκολα όλα τα φασιστικά απωθημένα. Ο ολοκληρωτισμός ταυτίζεται με κάθε λόγο που αξιώνει με τρόπο κυριολεκτικό τον περιορισμό των δυνατοτήτων μας να εκφράσουμε εναλλακτικές λύσεις απέναντι στο νεοφιλελευθερισμό. Ο αυταρχισμός διακρίνεται σε τέσσερις υποκατηγορίες: τον αυταρχισμό κατά των πολιτών, τον αυταρχισμό της ανεξέλεγκτης πολιτικής και κυβερνητικής λειτουργίας (παραβίαση του Συντάγματος, εξουδετέρωση του κοινοβουλευτισμού και της διάκρισης των εξουσιών), την ατιμωρησία του καθεστωτικού αυταρχισμού και τέλος τον μισαλλόδοξο αυταρχισμό της μικροαστικής μικροεξουσίας και της ανεξέλεγκτης αστικής θεσμικής αυθαιρεσίας. Ο εθνοκεντρισμός, τέλος, αποτελεί τον κορμό του φασιστικού ιδεώδους. Κλείνοντας την τοποθέτησή του, ο Γεράσιμος Κουζέλης υπογράμμισε ότι η σύνθεσή όλων των παραπάνω πυροδοτείται από την αμφισβήτηση της δημοκρατίας και ως εκ τούτου

μόνος τρόπος αντιμετώπισης του φασιστικού κινδύνου, είναι η υποστήριξη της ίδιας της έννοιας της δημοκρατίας.

Στη συζήτηση που ακολούθησε τις ομιλίες και κράτησε περίπου δύο ώρες τον λόγο πήραν σχεδόν όλοι οι παρευρισκόμενοι, οι οποίοι-πέρα από ιστορικές, θεωρητικές και πολιτικές παρατηρήσεις-κατέθεσαν σκέψεις και εμπειρίες από την επαφή τους με τα πολλαπλά πρόσωπα του φασισμού στις διαπροσωπικές σχέσεις, τις τέχνες, τις σχέσεις ανδρών-γυναικών κλπ.

Μεταξύ άλλων, στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο Νίκος Πετραλιάς, πρόεδρος του ΙΝΠ, καθώς και οι βουλευτίνας του ΣΥΡΙΖΑ Αφροδίτη Σταμπούλη και Θεανώ Φωτίου.

Τα βίντεο της εκδήλωσης βρίσκονται στην [ιστοσελίδα](#) του Ινστιτούτου.

Αλέξανδρος Μπάλλας

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ

Ποιος ωφελείται τελικά;

Εκδήλωση του ΙΝΠ
Καλλιθέα, 7 Δεκεμβρίου 2012

Το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς και η Δημοτική Κίνηση Πολιτών Καλλιθέας διοργάνωσαν εκδήλωση σχετικά με τις ιδιωτικοποιήσεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με έμφαση στις συνέπειές τους για την καθημερινότητα των δημοτών. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο δημαρχείο της Καλλιθέας με ομιλητές τους: Σταύρο Λιάπη, οικονομολόγο με ειδίκευση σε θέματα αυτοδιοίκησης, Θωμά Μπιζιά, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΠΟΕ-ΟΤΑ και Ελένη Πορτάλιου, καθηγήτρια στην Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ και επικεφαλής της Δημοτικής Κίνησης Ανοιχτή Πόλη.

Ο Παναγιώτης Πάντος, που πρόλογισε την εκδήλωση εκ μέρους του Ινστιτούτου, επεσήμανε ότι η Αυτοδιοίκηση παραμένει το αόρατο κομμάτι του κράτους πρόνοιας, ωστόσο είναι βαθιά ριζωμένο στην καθημερινότητά μας. Στη συνέχεια, η Ε. Πορτάλιου αναφέρθηκε στο καθεστώς έκτακτης ανάγκης που έχει επιβληθεί και βάση του οποίου υλοποιούνται οι ιδιωτικοποιήσεις, τονίζοντας πως την ίδια στιγμή η Αυτοδιοίκηση αντιστέκεται συγκροτώντας ένα ευρύ μέτωπο δυνάμεων της ριζοσπαστικής Αριστεράς, αποτελούμενο

από εργαζόμενους στους Δήμους καθώς και από δημότες.

Στο κλείσιμο της ομιλίας της η Ε. Πορτάλιου υπογράμμισε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση διαχειρίζεται κοινά αγαθά και ως εκ τούτου ο χαρακτήρας της δεν μπορεί παρά να είναι δημόσιος και να λειτουργεί υπέρ της μεγάλης πλειοψηφίας. Ο επόμενος ομιλητής, Σ. Λιάπης, ανέφερε ότι ενώ το 70% των υπηρεσιών του κοινωνικού κράτους περνά μέσα από τους Δήμους, οι περικοπές έχουν πλέον αγγίξει τον πυρήνα των ανελαστικών δαπανών. Για την Αριστερά, σύμφωνα με τον Σ. Λιάπη, δεν συνιστά ζητούμενο η κερδοφορία των υπηρεσιών του κράτους πρόνοιας, αλλά ο εξορθολογισμός των δαπανών τους. Τέλος, ο Θ. Μπιζιάς, μιλώντας εκ μέρους των συνδικαλιστών της ΠΟΕ-ΟΤΑ, μετέφερε το πως η συντονισμένη προπαγάνδα των ΜΜΕ έχει αλλοιώσει τον αγώνα καθώς και «τα ίδια τα πρόσωπά τους», διαπιστώνοντας ότι η πιο ισχυρή απάντηση σε αυτή την επίθεση είναι η απευθείας επαφή με τον κόσμο.

Δ. Κ.-Κ.

Παρουσίαση του βιβλίου του Νίκου Πουλαντζά *Φασισμός και δικτατορία. Η Τρίτη Διεθνής απέναντι στον φασισμό*

Εκδήλωση του ΙΝΠ και του Ομίλου Φίλων Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς Θεσσαλονίκης
Θεσσαλονίκη, 26 Νοεμβρίου 2012

Στις 26 Νοεμβρίου, στο χώρο του βιβλιοπωλείου Βιβλιορυθμός, στη Θεσσαλονίκη, παρουσιάστηκε το βιβλίο του Νίκου Πουλαντζά *Φασισμός και δικτατορία. Η Τρίτη Διεθνής αντιμέτωπη στον φασισμό*. Το θέμα της εκδήλωσης επελέγη στο πλαίσιο της ευρύτερης συζήτησης που έχει προκαλέσει η αύξηση της επιρροής της φασιστικής Ακροδεξιάς στη χώρα μας. Το έργο παρουσίασαν ο *Χρήστος Λάσκος*, μέλος της ΚΠΕ του Συνασπισμού, και ο *Χριστόφορος Βερναρδάκης*, καθηγητής πολιτικής επιστήμης στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, μέλος του ΔΣ του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Ο *Χρήστος Λάσκος*, αφού διευκρίνισε πως ο Πουλαντζάς, στο εν λόγω βιβλίο, γράφει ως στρατευμένος κομμουνιστής μέσα σε μια πολύ συγκεκριμένη συγκυρία -αυτή της εκκίνησης της κρίσης του '70, αμέσως μετά από την παγκόσμια έκρηξη του '68 και μεσοσύσης της δικτατορίας στην Ελλάδα- εντόπισε την προσοχή σε τρία θέματα, αναφορικά με την πρακτική της Κομ-

μουνιστικής Διεθνούς, που υπήρξαν καθοριστικά ακόμη και για την συνολική έκβαση των γεγονότων του Μεσοπολέμου. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρθηκε στην κατίσχυση του οικονομισμού, που οδηγούσε σε αναλυτικά συμπεράσματα και προτάσεις πολιτικής παρέμβασης πολύ μακριά από τις πραγματικές απαιτήσεις της ταξικής πάλης και σε πλήρη αντίστιξη με όσα θα έθετε στο προσκήνιο η ανάλυση της συγκεκριμένης ταξικής και πολιτικής συγκυρίας. Στη συνέχεια επέμεινε ιδιαίτερα στην αντιστοίχιση του φασιστικού φαινομένου σε μια ειδική κατάσταση πολιτικής κρίσης, στην οποία το άρχον συγκρότημα βρέθηκε σε συνθήκη οιονεί αποσύνθεσης, ενώ η εργατική τάξη είχε ήδη υποστεί συντριπτικές ήττες στα επαναστατικά της εγχειρήματα σε Ιταλία και Γερμανία. Και τέλος, εστίασε στο περίφημο ζήτημα του «σοσιαλφασισμού», εκκινώντας από τη ρήση του Χορκχάιμερ πως «όποιος δεν θέλει να μιλήσει για καπιταλισμό, ας σιωπήσει για το φασισμό», επιχειρώντας -αναφερόμενος και στα ευρήματα του Σέρτζιο Μπολόνια στο βιβλίο *Ναζισμός και Εργατική Τάξη*- να εκθέσει μια περισσότερο σύνθετη εικόνα της κομμουνιστικής πολιτικής στην προναζιστική περίοδο.

Ο *Χριστόφορος Βερναρδάκης* σχολιάζοντας το βιβλίο του Νίκου Πουλαντζά έκανε λόγο για εξαιρετικά δομημένα κείμενα που περιγράφουν με μεγάλη επάρκεια τον κοινωνικό σχηματισμό των χωρών όπου αναπτύχθηκαν ο φασισμός και ο ναζισμός. Υπογράμμισε επίσης την κριτική που κάνει ο Πουλαντζάς στον οικονομισμό και τη σημασία της ιδιαίτερης ανάλυσης της πάλης των

τάξεων στο εσωτερικό του κάθε κοινωνικού σχηματισμού, μια ανάλυση που μας δίνει τη δυνατότητα να κατανοήσουμε την πολυπλοκότητα τέτοιων φαινομένων σε κάθε ιστορική συγκυρία. Στη συνέχεια, ο Χρ. Βερναρδάκης αναφέρθηκε στις αναλογίες του φαινομένου του φασισμού με τα αντίστοιχα φαινόμενα σήμερα και τόνισε πως πρέπει με βάση τον Πουλαντζά να σκεφτούμε τη συμβολή του φασισμού στην αναδιοργάνωση του μπλοκ εξουσίας, καθώς και τη μεταβολή της ηγεμονίας εντός του μπλοκ εξουσίας. Κλείνοντας, αναφέρθηκε στην κρίση της κυρίαρχης ιδεολογίας και στη δημιουργία των κοινωνικών συμμαχιών του φασισμού εστιάζοντας στους τρόπους αποτροπής ανάλογων συμμαχιών στη σημερινή συγκυρία και επισημαίνοντας πως η ανάδειξη, μέσω της εκλογικής διαδικασίας, των δυνάμεων της εργασίας αποτελεί βασικό παράγοντα στις πολιτικές εξελίξεις.

Τη λήξη των εισηγήσεων ακολούθησε συζήτηση με το κοινό, με κύριο άξονα την προσπάθεια σύνδεσης των αναλύσεων του Πουλαντζά με την τρέχουσα κοινωνική και πολιτική συγκυρία.

Τα βίντεο των εισηγήσεων υπάρχουν στην [ιστοσελίδα](#) του ΙΝΠ.

Βασίλης Στόλης

Παρουσίαση του βιβλίου *Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές «αναβιώσεις» της, στη Λιβαδειά*

Εκδήλωση του ΙΝΠ
Λιβαδειά, 5 Νοεμβρίου 2012

Τη Δευτέρα 5 Νοεμβρίου, το βιβλιοπωλείο «Σύγχρονη Σκέψη», σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, διοργάνωσαν στη Λιβαδειά μια επιτυχημένη εκδήλωση-παρουσίαση του βιβλίου *Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές «αναβιώσεις» της*, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Νήσος.

Για το βιβλίο μίλησαν, σε μια κατάμεστη αίθουσα, ο *Μάκης Κουζέλης*, ο ιστορικός *Μιχάλης Λυμπεράτος* και ο *Δημοσθένης Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος*. Με το τέλος των εισηγήσεων ακολούθησε μια πλούσια συζήτηση, κυρίως γύρω από τα ζητήματα της σύγχρονης αυταρχικής δημοκρατίας και της ανόδου της Χρυσής Αυγής, της εργαλειοποίησης του νεοναζισμού και της αυταρχικής θωράκισης του «Κέντρου» με άξονα τη διαβόητη θεωρία των δύο άκρων. Χαρακτηριστική, ίσως, του κλίματος της συζήτησης, η «απορία» ενός από τους παρεμβαίνοντες: «ποιος θα μπορούσε άραγε σήμερα να υπερασπιστεί αυτή τη δημοκρατία;». Ίσως από τα κρισιμότερα ερωτήματα της συγκυρίας που διανύουμε.

Δημοσθένης Παπαδάτος - Αναγνωστόπουλος

Διημερίδα της ΕΣΗΕΑ: «Κρίση και Πολιτικό Σύστημα»

Συμμετοχή του ΙΝΠ σε διημερίδα
Αθήνα, 23 Οκτωβρίου 2012

Στις 23 Οκτωβρίου το Μορφωτικό Ίδρυμα της ΕΣΗΕΑ σε συνεργασία με την Ελληνική Εταιρεία Πολιτικής Επιστήμης διοργάνωσαν διημερίδα με θέμα «Κρίση και Πολιτικό Σύστημα». Στην πρώτη ημέρα της εκδήλωσης το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς συμμετείχε στην συνεδρία των πανεπιστημιακών με τους *Χριστόφορο Βερναρδάκη* και *Μιχάλη Σπουρδαλάκη*, μέλη και οι δύο του ΔΣ του Ινστιτούτου, ενώ στη συνεδρία με εκπροσώπους των ινστιτούτων πολιτικής ανάλυσης που έκλεισε τις εργασίες της ημέρας ομιλητής εκ μέρους του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς ήταν ο *Παναγιώτης Πάντος*.

Οι εισηγήσεις της πρώτης συνεδρίας επικεντρώθηκαν σε ζητήματα όπως η σχέση νεοφιλελευθερισμού και φασισμού, η νοηματοδότηση της έννοιας της κρίσης, η θεσμική θωράκιση της δημοκρατίας και η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση.

Συγκεκριμένα, ο *Χρ. Βερναρδάκης*, επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ, υποστήριξε ότι η «κρίση» είναι μία έννοια που επανέρχεται με διαφορετικά περιεχόμενα από τη δεκαετία του '80, αλλά μόνο μετά το 2009 έγινε κρίση διαχείρισης από την πλευρά του πολιτικού προσωπικού. Τα μνημόνια

που ακολούθησαν συνιστούν, σύμφωνα με τον ομιλητή, το χάρτη αναθεώρησης όλων των δικαιωμάτων της δημόσιας σφαίρας.

Η *Β. Γεωργιάδου*, αναπληρώτρια καθηγήτρια Πολιτικής Επιστήμης στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, υποστήριξε ότι η κρίση μπορεί να μην σημαίνει κατάρρευση, αλλά ανανέωση. Ταξινόμησε τις αιτίες της κρίσης σε δομικές και συγκυριακές, ενώ έδωσε έμφαση στην ελλειμματική θεσμική πλαισίωση του πολιτικού συστήματος, καθώς και στην ανάγκη για μετατόπιση κομμάτων και ψηφοφόρων προς το κέντρο, προκειμένου να μην ενισχυθεί περαιτέρω η άκρα Δεξιά.

Η *Ιφ. Καμτσιδου*, επίκουρη καθηγήτρια συνταγματικού Δικαίου στο ΑΠΘ, επεσήμανε ότι ο σεβασμός του Συντάγματος μοιάζει πια να μην αντιμετωπίζεται ως προϋπόθεση για την ομαλή λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Σύμφωνα με την *Ιφ. Καμτσιδου* πρέπει να κατανοήσουμε τα νέα εργαλεία άσκησης εξουσίας, όπως το *governance* και το *soft law*, ώστε να προχωρήσουμε οργανωμένα και να απαντήσουμε στο νέο τύπο αυτοκρατορικής διακυβέρνησης. Σύμφωνα με την ομιλήτρια το κράτος, όσο και αν αποδυναμώνεται παραμένει αξιόπραστος φορέας θέσμησης.

Κλείνοντας τις ομιλίες της πρώτης συνεδρίας ο *Μ. Σπουρδαλάκης*, καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ανέφερε ότι η πολιτική κρίση που προηγήθηκε καθόρισε τη μορφή της οικονομική κρίσης που ακολούθησε, τονίζοντας ότι είναι η συστημική αδυναμία εξασφάλισης της

συναίνεσης μέσω της αναδιανομής που οδηγεί στη χρήση του εθνικισμού.

Η δεύτερη συνεδρία της ημέρας ήταν αφιερωμένη στις εισηγήσεις των ερευνητών που εκπροσώπησαν τα ινστιτούτα των πολιτικών κομμάτων. Ο Π. Πάντος, εκ μέρους του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς, εστίασε σε τρεις κομβικές αιτίες της κρίσης του πολιτικού συστήματος: α) την οικονομική κρίση, που δρα διαλυτικά στις σχέσεις ανάμεσα στις διάφορες κοινωνικές κατηγορίες και τον πολιτικό κόσμο, β) τη μετάβαση σε έναν αυταρχικό κρατισμό, προκειμένου να επιβληθούν τα μέτρα του Μνημονίου, και γ) την εντεινόμενη τελετουργική επίκληση εννοιών όπως η δημοκρατία και η δικαιοσύνη, που έχει ως αποτέλεσμα οι λέξεις να χάνουν το νόημά τους. Όπως επισήμανε, για να βγούμε από την πολιτική κρίση απαιτείται πρώτα και κύρια να αναγνωριστεί το γεγονός ότι η σωτηρία του πολιτικού συστήματος είναι ακριβώς η βαθιά αλλαγή του· με άλλα λόγια η ενίσχυση της δημοκρατίας και όχι ο περιορισμός της.

Ο Σταύρος Λιβαδάς, εκπρόσωπος του Κέντρου Πολιτικού Προβληματισμού Μιχάλης Παπαγιαννάκης, επισήμανε ότι κατά τη διάρκεια της μεταπολίτευσης αντί να καταργηθούν τα προνόμια της Δεξιάς, εγκαθιδρύθηκε μια δημοκρατία των προνομίων. Το πολιτικό σύστημα λειτούργησε ως ενορχηστρωτής αυτής της κατάστασης, με όπλο του τον λαϊκισμό. Υποστήριξε δε ότι η δημιουργία της σημερινής τρικομματικής κυβέρνησης αποτελεί μια μεγάλη υπέρβαση για τη χώρα μας, η οποία

είναι σημαντικότερη από τα όποια οικονομικά μέτρα.

Ο Αντώνης Κλάψης, από το Ινστιτούτο Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής, ξεκίνησε την ανάλυσή του από παρόμοια αφετηρία, επισημαίνοντας ότι στις προηγούμενες δεκαετίες ο δημόσιος διάλογος αναλωνόταν στο πώς θα μοιραστεί ο πλούτος, αλλά όχι στο πώς θα παραχθεί. Σύμφωνα με τον Α. Κλάψη το πολιτικό σύστημα θα πρέπει να εστιάσει σε δύο άξονες, την κοινωνική δικαιοσύνη και την υπεράσπιση της δημοκρατικής νομιμότητας, προκειμένου να αναχαιτίσει τη σημερινή πολιτική κρίση.

Η Τζένη Λαλιούτη, εκπρόσωπος του ΙΣΤΑΜΕ Α. Παπανδρέου, υπογράμμισε στην εισήγησή της ότι η κρίση έχει επιφέρει αλλαγές στην αυτοεικόνα του Έλληνα και ρήγμα στην εθνική αφήγηση. Για την Τζ. Λαλιούτη η μεταπολίτευση σήμερα δαιμονοποιείται, με αποτέλεσμα να απαξιώνονται πλήρως τα θετικά της στοιχεία, ενώ παράλληλα αγνοείται το ιστορικό πλαίσιο στο οποίο διαμορφώθηκε.

Τέλος, ο Κύριλλος Παπασταύρου, εκπρόσωπος του Κέντρου Μαρξιστικών Ερευνών, επισήμανε ότι βρισκόμαστε σε φάση ανασύνθεσης της σοσιαλδημοκρατίας, με κεντρικό το ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ και της ΔΗΜΑΡ. Σύμφωνα με τον Κ. Παπασταύρου οι κρίσιμες μάχες για την εργατική τάξη βρίσκονται στο μέλλον και ως εκ τούτου δεν θα πρέπει να δεσμευτεί σε πολιτικά σχέδια που θα την εμποδίσουν, όταν έρθει η ώρα, να φτιάξει τους δικούς της θεσμούς και να διεκδικήσει την εξουσία. Δ.Κ. - Κ. & Π.Π.

Εργαστήριο του Espaces Marx για την εξέλιξη της πολιτικής κατάστασης στην Ευρώπη, της GUE-NGL στις Βρυξέλλες

Βρυξέλλες, 6 Δεκεμβρίου 2012

Την Πέμπτη 6 Δεκεμβρίου, το Ίδρυμα Espaces Marx διοργάνωσε εργαστήριο με θέμα «Η κατάσταση στην Ευρώπη και οι προοπτικές της Αριστεράς» στα γραφεία του στις Βρυξέλλες.

Σκοπός ήταν η ανταλλαγή εμπειριών και απόψεων μεταξύ ερευνητών και πολιτικών ακτιβιστών από διάφορες χώρες της Ευρώπης για την εξέλιξη της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής κρίσης, τη δράση των κινημάτων και τη στρατηγική της ευρωπαϊκής Αριστεράς στην πορεία προς το AlterSummit.

Η συζήτηση περιστράφηκε γύρω από τις εισαγωγικές εισηγήσεις των Χαβιέ Ναβασκουές (Ίδρυμα Μαρξιστικών Ερευνών- Ισπανία) και Χάρη Γολέμη (Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς) και τις παρεμβάσεις των Βάλτερ Μπάγκερ και Ελιζαμπέτ Γκοτιέ (δίκτυο transform! europe), οι οποίοι αναφέρθηκαν στα ζητήματα της κρίσης του ευρώ και της ευρωζώνης, τον ρόλο και τους στόχους των διαφόρων μερίδων του γερμανικού κεφαλαίου, τις οικονομικές και πολιτικές επιπτώσεις της κυρίαρχης στρατηγικής εξόδου από την κρίση για τις κοινωνίες των χωρών του Νότου, την αδυναμία της σοσιαλδημοκρατίας να αποτελέσει εναλλακτική επιλογή και τον ρόλο της ευρωπαϊκής Αριστεράς στην τρέχουσα συγκυρία.

Οι τοποθετήσεις πάνω στα γενικά αυτά ζητήματα έγιναν κατόπιν παρεμβάσεων για τις εξελίξεις στην Ελλάδα (*Χάρης Γολέμης και Έλενα Παπαδοπούλου*), την Γαλλία (*Πιερ Καλφά*), την Γερμανία (*Κόνι Χίλντεμπραντ*), την Ισπανία (*Χαβιέρ Ναβασκουές*), την Πορτογαλία (*Νούνο Μόνιζ*) και την Αγγλία (*Κέιτ Χάντσον*), σχετικά με τις πολιτικές και κινηματικές διεργασίες που συντελούνται αυτή την περίοδο.

Τα συμπεράσματα θα δημοσιευτούν σε επόμενο ενημερωτικό δελτίο του δικτύου transform!

Ε.Π.

Φλωρεντία 10 + 10: Το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς στη συνάντηση των κινημάτων

Φλωρεντία, 8 - 11 Νοεμβρίου 2012

«Ενώνοντας τις δυνάμεις μας για μία άλλη Ευρώπη» ήταν το κεντρικό σύνθημα της διεθνούς συνάντησης στην πόλη της Φλωρεντίας, όπου συμμετείχαν δεκάδες κοινωνικά κινήματα, δίκτυα αλληλεγγύης, φορείς και οργανώσεις από όλη την Ευρώπη.

Στις τέσσερις μέρες των διαδικασιών, χώρεσαν περίπου 100 σεμινάρια και εργαστήρια, συζητήσεις που αφορούσαν τοπικές και διεθνείς πρωτοβουλίες αλληλεγγύης, το ζήτημα της διαχείρισης του νερού, το φοιτητικό κίνημα, την πράσινη οικονομία, τα κοινωνικά αγαθά, την κοινωνική προστασία, τους θεσμούς της ΕΕ, το χρέος, τα εργασιακά δικαιώματα

και τις προοπτικές του εργατικού κινήματος σε διεθνές επίπεδο, την επισφάλεια, τις κοινωνικές συμμαχίες κ.α. Η παρουσία της Ελληνικής Πρωτοβουλίας για την Φλωρεντία, και φυσικά του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς που συμμετέχει σε αυτήν, ήταν έντονη και διαρκής. Το Δίκτυο για τα Κοινωνικά και Πολιτικά Δικαιώματα, το Δίκτυο Υποστήριξης Μεταναστών, το Δίκτυο Ενάντια στην Φτώχεια, το Κέντρο Φεμινιστικών Σπουδών, η ΓΣΕΕ, η ΑΤΤΑΚ, η BABELS και άλλα δίκτυα και πρωτοβουλίες που συμμετέχουν στην Ελληνική Πρωτοβουλία συνέβαλαν ουσιαστικά σε όλες τις διαδικασίες της «Φλωρεντίας 10+10». Η παρουσία της Ελληνικής Πρωτοβουλίας σε πλήθος σεμιναρίων μόνο θετικά αποτελέσματα είχε, καθώς η ανταλλαγή εμπειριών και απόψεων και ο περαιτέρω συντονισμός των κοινωνικών κινήματων αποδείχθηκαν αναγκαία βήματα προς την αναβάθμιση του πανευρωπαϊκού κινηματικού μπλοκ στην κατεύθυνση της ουσιαστικής όσμωσης γύρω από ζητήματα δημόσιου και ιδιωτικού χρέους, οικονομίας και εναλλακτικών αντιπροτάσεων.

Στο σεμινάριο που διοργάνωσε η Ελληνική Πρωτοβουλία με θέμα τα δίκτυα αλληλεγγύης και την αντίσταση σε όλη την Ευρώπη ακούστηκαν πολλές και ενδιαφέρουσες προτάσεις. Η Τόνια Κατερίνη, μέλος της Ανοιχτής Πόλης, υπογράμμισε στην εισήγησή της την πρόοδο που σημειώνουν στην Ελλάδα τα δίκτυα αλληλεγγύης ενώ απάντησε σε ερωτήσεις ξένων ακτιβιστών που παρακολουθούσαν με ενδιαφέρον. Ενδιαφέρον για τους ξένους είχαν τα δίκτυα ανυπακοής που επανασυνδέουν το ηλεκτρικό

ρεύμα στους πολίτες που αρνούνται ή δεν έχουν να πληρώσουν το χαράτσι ενώ απορίες εκφράστηκαν σχετικά με τον ρόλο της Ελληνικής Εκκλησίας στα συσσίτια. «Εμείς δεν κάνουμε φιλανθρωπία, παρέχουμε αλληλεγγύη, και η αλληλεγγύη είναι αλληλένδετη με την αντίσταση» υπογράμμισε η Κυριακή Κλοκίτη. Παράλληλα, δεν έλειψε το ζήτημα της δημοκρατίας και της κουλτούρας που χτίζεται από τη συμμετοχή σε τέτοιες διαδικασίες μέσα στην κοινωνία.

Στη διάρκεια της προετοιμασίας για τη συνάντηση «Φλωρεντία 10+10» προέκυψε και η ιδέα για τη δημιουργία ενός δικτύου ομάδων αριστερών/εναλλακτικών οικονομολόγων που δραστηριοποιούνται σε διάφορες χώρες της Ευρώπης.

Σ.Φ.

Νεοναζισμός στην Ελλάδα και τη Γερμανία: Στρατηγικές αντιμετώπισης του νεοναζισμού στα σχολεία

Σεμινάριο του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς και του παραρτήματος Αθήνας του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ.

Αθήνα, 15-16 Δεκεμβρίου 2012

Στις 15-16 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε διήμερο σεμινάριο στα γραφεία του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ (Παράρτημα Ελλάδας, Γραφείο Βρυξελλών) με θέμα «Νεοναζισμός στην Ελλάδα και τη Γερμανία: Στρατηγικές αντιμετώπισής του στα σχολεία». Το σεμινάριο οργανώθηκε σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς και σε αυτό συμμετείχαν εξειδικευμένοι επιστήμονες, μέλη αντιφασιστικών οργανώσεων από τη Γερμανία με σχετική εμπειρία στο χώρο της εκπαίδευσης. Από την ελληνική πλευρά συμμετείχαν εκπαιδευτικοί από όλες τις βαθμίδες, συνδικαλιστές του χώρου και εκπρόσωποι γονέων.

Πέραν του γόνιμου διαλόγου που προέκυψε από τη σύγκριση του φαινομένου στις δύο χώρες, υπήρξε έντονος προβληματισμός ως προς την ανάγκη επανανοηματοδότησης του περιεχομένου της δημοκρατίας, καθώς και ισχυρή βούληση παραγωγής εκπαιδευτικού υλικού που θα απαντάει στη νεοναζιστική προπαγάνδα. Η ανάγκη να δοθεί συνέχεια στην προσπάθεια, όπως και η συνεισφορά που θα προσέφερε

η δημιουργία ενός κόμβου-ομπρέλας με σκοπό τη συγκέντρωση και παραγωγή σχετικού εκπαιδευτικού υλικού, που θα λειτουργούσε ως βάση για την ευρύτερη δυνατή αντιναζιστική δικτύωση, αποτέλεσαν κοινή διαπίστωση.

Δ. Κ. - Κ.

Συνάντηση του transform! με το Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ και το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ΚΕΑ)

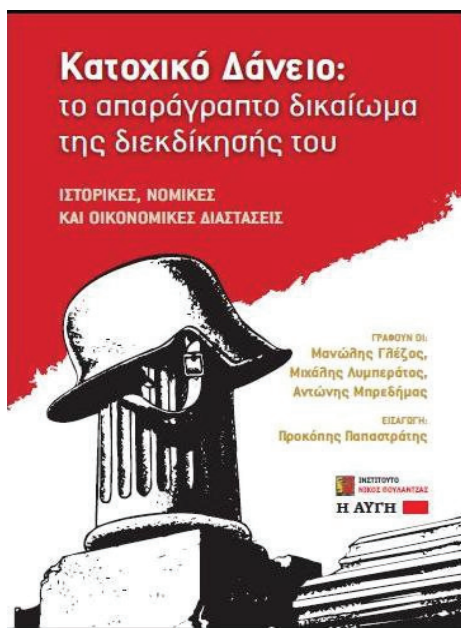
Βρυξέλλες, 5 και 6 Δεκεμβρίου 2012

Την Πέμπτη 5 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες συνάντηση μεταξύ μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του transform! και εκπροσώπων του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ. Στη συνάντηση, κατά την οποία συζητήθηκε η συνεργασία των δύο φορέων κατά το επόμενο έτος, συμμετείχαν οι Χάρης Γολέμης (νομικός εκπρόσωπος του transform!) και Έλενα Παπαδοπούλου, εκπρόσωπος του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς. Την Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου, αντιπροσωπεία του transform! από τους Ελιζαμπέτ Γκωτιέ, Χάρη Γολέμη και Βάλτερ Μπάγιερ συναντήθηκαν με τους εκπροσώπους του ΚΕΑ Νατάσσα Θεοδωρακοπούλου και Μαϊτέ Μόλα με τις οποίες συζήτησαν θέματα κοινού ενδιαφέροντος και συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένης της διοργάνωσης του επόμενου Θερινού Πανεπιστημίου.

Χ.Γο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κατοχικό Δάνειο: το απαράγραπτο δικαίωμα της διεκδίκησής του

Έκδοση της ΑΥΓΗΣ της Κυριακής και του Ινστιτούτου Νίκος Πουланτζάς.

Την Κυριακή 25 Νοεμβρίου, η εφημερίδα ΑΥΓΗ δημοσίευσε ένθετο τεύχος με τον τίτλο *Κατοχικό Δάνειο: το απαράγραπτο δικαίωμα της διεκδίκησής του*. Ιστορικές, νομικές και οικονομικές διαστάσεις. Τα κείμενα του τεύχους βασίζονταν σε εισηγήσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο εκδήλωσης του Ινστιτούτου Νίκος Πουланτζάς, στις 8 Μαρτίου 2012 στην Νομική Σχολή Αθηνών.

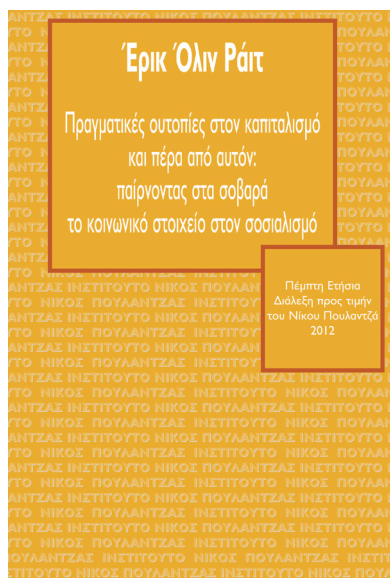
Στην εκδήλωση είχαν συμμετάσχει οι *Μανώλης Γλέζος*, *Μιχάλης Λυμπεράτος* (Ιστορικός, Πάντειο Πανεπιστήμιο), *Αντώνης Μπρεδήμας* (Καθηγητής Διεθνούς Δικαίου, Πανεπιστήμιο Αθηνών) και η *Σίσσυ Βε-*

λισαρίου (Καθηγήτρια Αγγλικής Λογοτεχνίας, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αντιπρόεδρος του ΙΝΠ). Στο ένθετο συνέβαλε με μία ενημερωτική εισαγωγή ο Ομότιμος Καθηγητής Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου, *Προκόπης Παπασπράτης*. Η κυκλοφορία του προκάλεσε το αυξημένο ενδιαφέρον των αναγνωστών της ΑΥΓΗΣ, όπως αποτυπώθηκε και στις πωλήσεις της ημέρας.

Τα βίντεο της εκδήλωσης βρίσκονται στην [ιστοσελίδα](#) του ΙΝΠ.

Σ.Π.

Κυκλοφόρησε η ελληνική έκδοση της Πέμπτης Ετήσιας Διάλεξης στη μνήμη του Νίκου Πουλαντζά

Το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς σε συνεργασία με τις εκδόσεις Νήσος και το πανευρωπαϊκό δίκτυο transform!europa κυκλοφόρησαν πριν λίγες μέρες την ελληνική έκδοση της Πέμπτης Ετήσιας Διάλεξης στη μνήμη του Νίκου Πουλαντζά. Προσκεκλημένος του Ινστιτούτου για την περσινή διάλεξη ήταν ο

Έρικ Όλιν Ράιτ, καθηγητής Κοινωνιολογίας στο πανεπιστήμιο του Ουισκόνσιν και πρόεδρος της Αμερικανικής Κοινωνιολογικής Εταιρείας.

Η διάλεξη, η οποία προκάλεσε το έντονο ενδιαφέρον του κοινού, γεγονός που αποτυπώθηκε τόσο στη μεγάλη προσέλευση όσο και στην ζωνρή συζήτηση που ακολούθησε την ομιλία, είχε τίτλο: *Πραγματικές ουτοπίες στον καπιταλισμό και πέρα από αυτόν: παίρνοντας στα σοβαρά το κοινωνικό στοιχείο στον σοσιαλισμό*.

Ο Έρικ Όλιν Ράιτ, στρατευμένος διανοητής στην υπόθεση του σοσιαλισμού, σε αυτό το κείμενο επιχειρεί με συντομία να επαναθεμελιώσει την κριτική του καπιταλισμού, ως συστήματος που εγγενώς θέτει εμπόδια στην επίτευξη της ισότητας και της δημοκρατίας και να παρουσιάσει μια εναλλακτική πρόταση που οδηγεί σταδιακά στον κοινωνικό μετασχηματισμό μέσα από την προοδευτική κοινωνική «ενδυνάμωση».

Η έκδοση περιλαμβάνει επίσης την παρουσίαση του έργου του Έρικ Όλιν Ράιτ από τον *Ευκλείδη Τσακαλώτο*, ο οποίος είχε προλογίσει τον ομιλητή. Τη διάλεξη του Έρικ Όλιν Ράιτ μετέφρασαν οι *Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος* και *Βαγγιά Λυσικάτου*, συνεργάτες του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Από το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, τις εκδόσεις Νήσος και το δίκτυο transform! κυκλοφορεί ακόμη η πρωτότυπη έκδοση της διάλεξης στα αγγλικά.

Ο Πουланτζάς σήμερα

Επιμέλεια: Χάρης Γολέμης,
Ηρακλής Οικονόμου.

Η καπιταλιστική κρίση και ο βίαιος, ταξικός τρόπος με τον οποίο επιδιώκεται η έξοδος από αυτήν - ιδιαίτερα στην Ελλάδα, που από το 2010 μέχρι σήμερα βρίσκεται στο γύψο των μνημονίων- επανέφερε στο προσκήνιο πολλά από τα μεγάλα θέματα που απασχόλησαν τον Νίκο Πουλαντζά στη δική του εποχή: από τον αυταρχικό κρατισμό, το φασιστικό φαινόμενο, τον ιμπεριαλισμό και την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση μέχρι το ρόλο του κράτους, τη σχέση των αριστερών κομμάτων με τα κινήματα και φυσικά τη στρατηγική του δημοκρατικού δρόμου προς ένα σοσιαλισμό με δημοκρατία και ελευθερία. Οι συγγραφείς των κειμένων αυτού του τόμου -τα οποία πρωτοπαρουσιάστηκαν στο διεθνές συνέδριο που διοργάνωσε το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς με αφορμή τη συμπλήρωση 30

ετών από το θάνατο του μεγάλου έλληνα διανοητή-, ασχολούνται με αυτά και με πολλά άλλα ζητήματα ιδιαίτερου θεωρητικού και πολιτικού ενδιαφέροντος.

Περιεχόμενα

Ενότητα I: Μαρξιστική θεωρία - Πηγές και επιδράσεις

Γεράσιμος Κουζέλης
Ιδεολογία και πραγματικότητα στον Μαρξ: η ανάγνωση του Πουλαντζά

Τζέιμς Μάρτιν
Η ηγεμονία ως επιχείρημα: Συγκρίνοντας τον Πουλαντζά με τον Γκράμσι

Αριστέιδης Μπαλτάς
Το «Πρόγραμμα Αλτουσέρ» και η θέση του Νίκου Πουλαντζά σε αυτό

Δημήτρης Καρύδας
Μορφολογία του δικαίου, κράτος και οικονομικές σχέσεις

Χρήστος Σίμος
Πουλαντζάς vs Λακλάου: Η αντιπαράθεση αναφορικά με το κράτος

Ενότητα II: Κοινωνικές τάξεις και κοινωνικά κινήματα

Χρήστος Λάσκος
Ο Νίκος Πουλαντζάς και η έννοια της κοινωνικής τάξης

Βάλια Αρανίτου
Παραδοσιακή μικροαστική τάξη: εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Γεωργία Πετράκη
Ταξικές αναδιαρθρώσεις στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία

Θανάσης Τσακίρης
Πουλαντζάς και κοινωνικά κινήματα: η περίπτωση του εργατικού συνδικαλισμού

Ενότητα III: Πολιτική εξουσία και όψεις του κράτους

Άρης Στυλιανού
Το κράτος στον Πουλαντζά: μια σπινοζική προσέγγιση;

Κώστας Ελευθερίου
Κυρίαρχο μαζικό κόμμα και κόμμα του καρτέλ. Συναντήσεις του ύστερου Πουλαντζά με τη σύγχρονη θεωρία κομμάτων.

Κωστής Χατζημιχάλης
Γεωγραφίες του κράτους: ο Πουλαντζάς και οι σημερινές προσεγγίσεις για το χώρο

Βασίλης Ρόγγας
Η σχετική αυτονομία του στρατού στο συνασπισμό εξουσίας της μετεμφυλιακής Ελλάδας

Χρήστος Μπουκάλας
Αντιτρομοκρατία και αυταρχικός κρατισμός

Ενότητα IV: Πολιτική οικονομία της καπιταλιστικής διεθνοποίησης

Άλεξ Ντεμίροβιτς
Υπερεθνικοποίηση του κράτους και κρίση του καπιταλισμού της χρηματοπιστωτικής αγοράς

Γιάννης Μηλιός και Δημήτρης Π. Σωτηρόπουλος
Καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής και ιμπεριαλιστική αλυσίδα: Ο Νίκος Πουλαντζάς απέναντι στις θεωρίες του ιμπεριαλισμού

Χάρης Γολέμης
Ο Πουλαντζάς στο Σιάτλ

Ηρακλής Οικονόμου
Ο Νίκος Πουλαντζάς ως θεωρητικός της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης

Ενότητα V: Σοσιαλιστικός μετασχηματισμός και στρατηγική.

Μίκαελ Λεβί

Δημοκρατία και σοσιαλισμός: Σκέψεις πάνω σε ένα δοκίμιο του Νίκου Πουλαντζά

Ελένη Πορτάλιου

Ο δημοκρατικός δρόμος για το σοσιαλισμό: Η άμεση δημοκρατία των κοινωνικών κινημάτων

Δημήτρης Τζανακόπουλος

Αντιπροσωπευτική δημοκρατία και επαναστατική στρατηγική στον ύστερο Πουλαντζά

Γιάννης Μπαλαμπανίδης

Πολιτική εκπροσώπηση και πολιτικές συμμαχίες: Ο Πουλαντζάς στην ελληνική μεταπολιτευτική συγκυρία

Ενότητα VI: Ο άνθρωπος, ο διανοούμενος, η συγκυρία,

Μάκης Καβουριάρης

Η επικαιρότητα του έργου του Νίκου Πουλαντζά

Στάθης Κουβελάκης

Ο Πουλαντζάς ως οργανικός διανοούμενος

Κωνσταντίνος Τσουκαλάς

Η σκέψη του Πουλαντζά και η τρέχουσα συγκυρία

Άγγελος Ελεφάντης

Ο Νίκος Πουλαντζάς, παιδί της εποχής του

Κυκλοφόρησε το 11ο τεύχος του περιοδικού transform!

Το 11ο τεύχος του περιοδικού transform! δόθηκε στην κυκλοφορία και στα ελληνικά, με κεντρικό θέμα «Σχέσεις Εξουσίας στην Ευρώπη». Περιλαμβάνει αφιερώματα για το γερμανικό μοντέλο δόμησης της ΕΕ, τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Αριστερά, την ανάπτυξη του φασισμού και την πολιτική δραστηριοποίηση και δέσμευση των νέων. Την ευθύνη της ελληνικής έκδοσης έχει το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, μέλος του Δικτύου transform!

Εισαγωγή στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο- Έρικ Χομπσμπάουμ

Ταξική πάλι και ταξικός συμβιβασμός την εποχή της στασιμότητας και της κρίσης- Έρικ Όλιν Ράιτ

Ελευθερία της τέχνης και προστασία της θρησκείας. Σκέψεις για τα όρια του φιλελευθερισμού- Δημήτρης Χριστόπουλος, Δημήτρης Δημούλης, Σοράγια Λουνάρντι

Αφιέρωμα στην ΕΕ και το γερμανικό μοντέλο

Το Συμφωνό Σταθερότητας: λάθος ή έγκλημα;- Ζαν-Μαρί Αριμπέ

Ο «σκληρός πυρήνας» της ευρωπαϊκής ενοποίησης- Λουτζ Μπραγκκς

Η Γερμανία ως ηγεμονική δήναμη: η κρίση της ευρωπαϊκής ενοποίησης - Γιοαχίμ Μπίσοφ, Ρίχαρντ Ντέτγκε

Πρόσφατες εξελίξεις στο εσωτερικό της ΕΕ και οι επιπτώσεις τους στην ευρωπαϊκή εμπορική πολιτική - Ρόλαντ Κούλκε

Ο γερμανικός καπιταλισμός και η ευρωπαϊκή κρίση: μέρος της λύσης ή μέρος του προβλήματος;- Στέφεν Λέντορφ

Το παζλ της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης: θα είναι η Ελλάδα το πρώτο χαμένο κομμάτι; - Μαρίκα Φραγκάκη

Πτυχές του εκφασισμού στην Ελλάδα

Πώς οικοδομείται ο φασισμός;- Γεράσιμος Κουζέλης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Έκτη Ετήσια Διάλεξη στη Μνήμη του Νί- κου Πουланτζά.

«Η αρπαγή της Ευ- ρώπης από τον ταύρο των αγορών». Γκαγιάτρι Τσακρα- βόρτι Σπίβακ

Πέμπτη 20, Δεκεμβρίου 2012

Στις 20 Δεκεμβρίου το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, θα διοργανώσει στην Αθήνα την έκτη ετήσια διάλεξη στη μνήμη του Νίκου Πουλαντζά με ομιλήτρια τη διακεκριμένη ακαδημαϊκό Γκαγιάτρι Τσακραβόρτι Σπίβακ.

Μία από τις σημαντικότερες ερευνητριες στον χώρο των μεταποικιακών σπουδών και της φεμινιστικής θεωρίας γεννημένη στην Καλκούτα της Ινδίας το 1947. Σπούδασε αγγλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Καλκούτας, ενώ συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Πανεπιστήμιο Κορνέλ στις ΗΠΑ, απ' όπου και έλαβε το διδακτορικό της δίπλωμα στη συγκριτική λογοτεχνία. Έχει διδάξει σε πολλά πανεπιστήμια των ΗΠΑ και από το 2007 είναι καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια. Το συγγραφικό της έργο είναι πολυσχιδές και εκτείνεται στα πεδία της φιλοσοφίας, των μεταποικιακών σπουδών και της λογοτεχνίας, ενώ βραβεύτηκε στο σύνολό του με το Βραβείο Κιότο το 2012. Παράλληλα με το συγγραφικό και ακαδημαϊκό της έργο, η Σπίβακ έχει αναπτύξει πλούσια δράση στο κίνημα για την αγροτική εκπαίδευση ιδρύοντας σχολεία και παρέχοντας

συνεχή εκπαίδευση σε μαθητές και καθηγητές στις αγροτικές περιοχές της Δυτικής Βεγγάλης.

• Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου 2012, ώρα 19.00, αίθουσα εκδηλώσεων Ινστιτούτου GOETHE, Αθήνα (Ομήρου 14-16)

Θα υπάρχει ταυτόχρονη μετάφραση.

ΕΚΤΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ
ΝΙΚΟΥ ΠΟΥΛΑΝΤΖΑ

**ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΝΙΚΟΣ ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ**

**Η αρπαγή
της Ευρώπης
από τον ταύρο
των αγορών**

ομιλήτρια
Γκαγιάτρι
Τσακραβόρτι
Σπίβακ

Καθηγήτρια
Ανθρωπιστικών Σπουδών,
Πανεπιστήμιο Κολούμπια,
Νέα Υόρκη

Την ομιλήτρια και το έργο της
θα παρουσιάσει
η **Σίσσυ Βελισσαρίου**
Καθηγήτρια Αγγλικής Φιλολογίας,
Πανεπιστήμιο Αθηνών
(θα υπάρχει ταυτόχρονη μετάφραση)

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ GOETHE
& ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ **transform! europe**

Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου 2012,
ώρα 7.00 μ.μ.
Αίθουσα εκδηλώσεων
Ινστιτούτου GOETHE
(Ομήρου 14-16)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Από το Δεκέμβριο του 2011, το Ενημερωτικό Δελτίο του *Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς* φιλοξενεί την ενότητα *Ειδήσεις από την Ευρωπαϊκή Αριστερά*. Στην ενότητα αυτή περιλαμβάνονται νέα και ανακοινώσεις που αφορούν τη δραστηριότητα του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ΚΕΑ) και των κομμάτων-μελών της. Τα νέα (κατα)γράφει ο Γιάννης Μπουρνούς, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012

Πολιτικές προτεραιότητες του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς για το 2013

Στην Κοπεγχάγη πραγματοποιήθηκε το Σαββατοκύριακο 17-18/11 η τελευταία σύνοδος για το 2012 της Εκτελεστικής Επιτροπής του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Στη σύνοδο, που φιλοξενήθηκε από την Κοκκινοπράσινη Συμμαχία Δανίας, έγινε εκτενής συζήτηση για τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Αριστεράς στην παρούσα ευρωπαϊκή συγκυρία και εν όψει του 4ου Συνεδρίου του ΚΕΑ, που θα πραγματοποιηθεί το χειμώνα του 2013 στη Μαδρίτη.

Στη συνάντηση και μετά από πρόταση της Συνόδου Προέδρων του ΚΕΑ, που είχε πραγματοποιηθεί νωρίτερα στο Παρίσι, συμφωνήθηκαν 4 βασικοί άξονες εργασίας, που θα αποτελέσουν τις άμεσες πολιτικές προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Αριστεράς:

1. Απόρριψη της λιτότητας και προτεραιότητα στην αλληλεγγύη και την κοινωνική και περιβαλλοντική ανάπτυξη:

Σχέδιο ανάπτυξης, δημιουργίας θέσεων εργασίας και οικολογικού μετασχηματισμού της παραγωγής. Επαναφορά στρατηγικών επιχειρήσεων υπό δημόσιο έλεγχο. Υπε-

ράσπιση των δημοσίων υπηρεσιών, ενότητα των εργαζομένων και εναρμόνιση των εργασιακών δικαιωμάτων και μισθών «προς τα πάνω».

2. Ανατροπή της κυριαρχίας των χρηματοπιστωτικών αγορών και οικονομική δικαιοσύνη:

Ευρωπαϊκή Σύνοδος για το χρέος, διαγραφή μέρους του χρέους και μορατόριουμ αποπληρωμής του υπόλοιπου. Δημιουργία Ευρωπαϊκής Δημόσιας Τράπεζας. Αλλαγή του καταστατικού και του ρόλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Έκτακτος ευρωπαϊκός φόρος στους πλούσιους και καταπολέμηση της φοροδιαφυγής του μεγάλου κεφαλαίου.

3. Απόρριψη του αυταρχισμού και αναγέννηση της δημοκρατίας και των ελευθεριών:

Ενίσχυση των εξουσιών των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων (απεργία, διαδήλωση, συνδικαλιστική δράση). Κοινωνικός έλεγχος στους θεσμούς και τις επιχειρήσεις.

4. Ειρήνη και αντίσταση σε κάθε απόπειρα επικυριαρχίας:

Άνοιγμα της συζήτησης για τις στρατιωτικές δαπάνες και την υποταγή στο ΝΑΤΟ. Νέες οικονομικές και εμπορικές σχέσεις με τον υπόλοιπο κόσμο.

Οι 4 αυτοί άξονες εργασίας αποτελούν το κοινό έδαφος για την επανίδρυση της Ευρώπης. Στόχος

του ΚΕΑ είναι να πλαισιωθούν οι άξονες αυτοί από συγκεκριμένες προτάσεις, κοινά συνθήματα και δράσεις και να αποτελέσουν πλαίσιο συνάντησης με ευρύτερες δυνάμεις, για την ενίσχυση των κοινωνικών αγώνων και την ανάδειξη της αριστερής εναλλακτικής λύσης για την Ευρώπη.

Παράλληλα, και μετά από πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ, συμφωνήθηκε να δοθεί έμφαση το επόμενο διάστημα στην ανάπτυξη πανευρωπαϊκών δικτύων αλληλεγγύης.

Τέλος, στη σύνοδο συζητήθηκαν και οι δραματικές εξελίξεις που λάμβαναν χώρα εκείνες τις ημέρες στη Γάζα, με το σχετικό ψήφισμα που εγκρίθηκε να καταδικάζει την ισραηλινή επιθετικότητα και να απαιτεί την αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους από τον ΟΗΕ και τα κράτη-μέλη της Ε.Ε.

Στο περιθώριο της συνόδου της Κοπεγχάγης, πραγματοποιήθηκε δημόσια εκδήλωση με θέμα την κρίση στην Ευρώπη και ομιλητές τον Πρόεδρο του ΚΕΑ και Εθνικό Γραμματέα του Γαλλικού ΚΚ, Πιερ Λοράν, την Αντιπρόεδρο του ΚΕΑ και υπεύθυνη Διεθνών Σχέσεων του ΚΚ Ισπανίας, Μαϊτέ Μόλα, και το Γιάννη Μπουρνούς, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ και μέλος της Γραμματείας του Τμήματος Ευρωπαϊκής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ.

Μια μέρα πριν, είχε πραγματοποιηθεί στην Κοπεγχάγη και η ιδρυτική συνάντηση του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ Δανίας, με τη συμμετοχή του Γιάννη Μπουρνούς, της Νατάσας Θεοδωρακοπούλου και του Γιώργου Καρατσιουμπάνη (μελών της ΚΠΕ του ΣΥΝ και του Τμήματος Ευρωπαϊκής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ).

Η επόμενη σύνοδος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ θα πραγματοποιηθεί στο Βερολίνο στις 11-12 Ιανουαρίου 2013.

Γιάννης Μπουρνούς

Για να μαθαίνετε τα νέα του Ινστιτούτου Νίκος Πουλιαντζάς εγγραφείτε στο μηνιαίο ενημερωτικό δελτίο στέλνοντας μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@poulantzas.gr